

Can Boada Vell

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Boada Vell. Camí Reial, s/n, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.56559
Longitud: 2.17759
UTM Est (X): 431428
UTM Nord (Y): 4601873

Classificació

Número de fitxa 08156 - 59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Romà
Segle IIIaC-IVdC
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No es conserva íntegre. Manca de parts essencials. Són visibles restes però no estructures clares.

Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM (2015), nº 8.01. APA.
Número inventari Sí, CC.AA.: 8100.

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans

Fitxes associades:

[Can Boada Vell](#)

Autoria de la fitxa Joan Vicens Tarré/Michelle Bianco Barazarte
Data de registre de la fitxa: dv., 25/05/2001 - 02:00

Descripció

El jaciment de can Boada Vell es troba al subsòl de la casa homònima i al seu entorn. L'actual masia és la perpetuació moderna d'un hàbitat conegut, citat per les fonts des d'època alt medieval. Arqueològicament els seus orígens es remuntarien, segons el material recollit, vers el segle II aC. Les diverses prospeccions indiquen la presència de l'antiga "vilae" romana al cos central de can Boada Vell. Segons Jordi Auladell l'aterrassament modern seguiria a l'antic, i l'accés a la via romana es trobaria possiblement pel vessant est, mentre que l'accés actual és pel costat oest a partir del camí Reial.

Durant la intervenció arqueològica es va documentar una estructura de paviment (opus signinum), murs paral·lels a l'edificació principal de la masia actual, un mur de tancament, i mostres de delimitació d'una estança. Tot plegat sembla correspondre a estances marginals o perifèriques de caire industrial. Es documenten tres nivells ocupacionals.

El primer es dataria a la segona meitat del segle II-I aC.

La segona ocupació s'ampliaria amb nous murs que perduraria de finals del segle I dC o inicis del segle II dC. En aquest darrer moment seria destruïda violentament per un incendi.

En el tercer nivell s'aprofitarien algunes estances, s'obriria un nou accés, s'eixamplaria i es pavimentaria part d'una habitació. També es troba un nivell d'enderroc, que correspon al darrer moment d'ocupació, i a l'abandó definitiu. A aquesta darrera ocupació s'associa gran quantitat de dolia, àmfores d'oli, ceràmica comuna i de cuina. La cronologia d'aquesta fase arrenca de la destrucció anterior fins al segle VI dC. Es considera que l'estat de conservació és regular degut a l'incendi i l'abandonament.

Observacions:

Fotografies: Catàleg de béns a protegir, POUM (2015).

Història

L'antic topònim Boada s'esmenta en un contracte de traspàs del Cartolari de Sant Cugat datat l'any 995, on Constantí donava un conreu de vinya propi.

En el Cartolari, l'any 1071, l'abat Andreu del monestir de Sant Cugat donava un lot de terra, annexa a la sagrera de Santa Margarita, a B. Ramon i la seva esposa. D'aquests documents es desprèn la coneixença des de molt antic del mas de can Boada, i la seva producció agrícola. En el darrer document s'identifica la posició de can Boada com adjacent a una estrada que l'unia amb Mogoda. Possiblement es tracti de la via romana que enllaçava Aguae Calidae i Barcino, i que travessa l'antiga parròquia Palau-solità.

L'any 1989 a la masia de can Boada Vell es realitzen obres de restauració i condicionament de l'edifici per ubicar-hi l'escola-taller de l'INEM.

A finals de l'any 1991 es realitzà una excavació arqueològica d'urgència a la vella masia de Boada Vell. Allí aparegueren les restes d'un original assentament romà.

Bibliografia

AULADELL I MARQUÈS, J. (1992) "Notes preliminars sobre la vil·la romana de Can Boada Vell (Palau de Plegamans, Vallès Occidental)". Limes. Revista d'Arqueologia, nº 2. Barcelona.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).

ROIG BUXÓ, J. (ARRAGO S.L.) (2011) Catàleg de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic.

